

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
IR
INDIJOS RESPUBLIKOS
SUTARTIS
DĖL EKSTRADICIJOS**

Lietuvos Respublika ir Indijos Respublika (toliau – Susitariančiosios Valstybės),

pripažindamos konkrečių kovos su terorizmu priemonių būtinumą;

siekdamos veiksmingesnio dvišalio bendradarbiavimo nusikalstamumo mažinimo srityje išduodant nusikaltusius asmenis,

susitarė:

**1 straipsnis
Pareiga išduoti**

Susitariančioji Valstybė išduoda jos atitinkamoje teritorijoje surastą asmenį, kuris, vadovaujantis toliau pateikiamų šios Sutarties straipsnių nuostatomis, kitos Susitariančiosios Valstybės teritorijoje įtariamas, kaltinamas padaręs nusikaltimą, dėl kurio išduodama, arba nuteistas už tokį nusikaltimą, neatsižvelgiant į tai, ar toks nusikaltimas padarytas iki ar po šios Sutarties įsigaliojimo.

2 straipsnis

Nusikaltimas, dėl kurio išduodama

1. Nusikaltimas laikomas nusikaltimu, dėl kurio išduodama, jei už jį pagal abiejų Susitariančiųjų Valstybių teisės aktus baudžiama ne mažesne kaip vienų metų laisvės atėmimo, įskaitant įkalinimą, arba griežtesne bausme. Ekstradicijos prašymas, susijęs su laisvės atėmimo bausmės vykdymu, patenkinamas tik tuo atveju, jei prašymo pateikimo metu asmeniui yra likę atlikti ne mažiau kaip vienų metų laisvės atėmimo bausmę.

2. Nusikaltimas taip pat laikomas nusikaltimu, dėl kurio išduodama, jei jis apima pasikėsinimą daryti nusikaltimą ar bendrininkavimą, įskaitant pagalbą ar kurstymą, darant kurį nors 1 dalyje apibrėžtą nusikaltimą ar prisidedant prie tokio nusikaltimo iki ar po jo padarymo.

3. Pagal šį straipsnį nusikaltimas laikomas nusikaltimu, dėl kurio išduodama:

a) neatsižvelgiant į tai, ar pagal prašančiosios valstybės teisės aktus tas nusikaltimas priskiriamas tai pačiai nusikaltimų kategorijai, ar nusikaltimas apibrėžiamas tomis pat sąvokomis;

b) kai asmens ekstradicijos prašoma dėl nusikaltimo, kuriuo pažeisti teisės aktai, susiję su mokesčiais, muitais, užsienio valiutos kontrole ar kitais su pajamomis susijusiais klausimais; neatsisakoma išduoti asmenį remiantis tuo, kad pagal prašomosios valstybės teisę toks pat kaip prašančiojoje valstybėje apmokestinimas ar muitai netaikomi ar kad netaikomos tokios pat kaip prašančiojoje valstybėje su mokesčiais, rinkliavomis, muitais ar valiutos keitimu susijusios taisyklės, ar kad nusikaltimas yra susijęs su apmokestinimu ar pajamomis arba yra vien tik fiskalinio pobūdžio;

c) nepaisant to, kur buvo padaryta nusikaltimą, dėl kurio išduodama, sudaranti veika ar veikos.

4. Jeigu ekstradicijos prašymas dėl nusikaltimo, dėl kurio išduodama, yra patenkintas, jis taip pat turi būti patenkintas ir dėl bet kurio kito tame prašyme nurodyto nusikaltimo, net jei pastarasis neatitinka šio straipsnio 1 dalyje nurodytų reikalavimų, su sąlyga, kad įvykdyti visi kiti ekstradicijos reikalavimai.

3 straipsnis

Ekstradicijos prašymo netenkinimas

Išduoti atsisakoma, jei prašomoji valstybė mano, kad, atsižvelgiant į visas aplinkybes, įskaitant nusikaltimo mažareikšmiškumą, ar vardan teisingumo būtų neteisinga ar netikslinga išduoti asmenį, arba kai, remiantis objektyviais kriterijais, yra pagrįstų priežasčių manyti, kad ekstradicijos prašymas pateiktas siekiant vykdyti asmens baudžiamąjį persekiojimą ar nubausti asmenį vien tik dėl jo ar jos rasės, religijos, pilietybės, etninės kilmės, politinių įsitikinimų, lyties ar seksualinės orientacijos.

4 straipsnis

Piliečių išdavimas

1. Susitariančioji Valstybė neišduoda savo piliečių kitai Susitariančiajai Valstybei.

2. Kai atsisakoma išduoti asmenį dėl prašomo išduoti asmens pilietybės, prašomoji valstybė perduoda bylą savo kompetentingoms institucijoms, kad jos apsvarstytų galimybę vykdyti to asmens baudžiamąjį persekiojimą.

5 straipsnis

Politiniam nusikaltimams taikoma išimtis

1. Išduoti asmenį atsisakoma, jei nusikaltimas, dėl kurio prašoma vykdyti ekstradiciją, prašomojoje valstybėje laikomas politiniu nusikaltimu.

2. Pagal šią Sutartį politiniais nusikaltimais nelaikomi šie nusikaltimai:

a) nusikaltimas, dėl kurio abi Susitarančiosios Valstybės pagal daugiašalę tarptautinę sutartį ar konvenciją, kurios šalys jos yra, yra įsipareigojusios išduoti prašomą išduoti asmenį arba perduoti bylą savo kompetentingoms institucijoms, kad šios priimtų sprendimą dėl baudžiamojo persekiojimo;

b) nužudymas / nužudymas dėl neatsargumo;

c) nusikaltimas, padarytas naudojant šaunamuosius ginklus, sprogmenis, padegamuosius užtaisus, ardomuosius įtaisus ar medžiagas, kuriais sukeliamas mirtis, sunkūs kūno sužalojimai ar padaroma didelė turtinė žala;

d) su terorizmu susiję nusikaltimai, kurie ekstradicijos prašymo pateikimo momentu pagal prašomosios valstybės teisę nelaikomi politiniais nusikaltimais;

e) pagrobimas dėl išpirkos, pagrobimas, neteisėtas įkalinimas ar neteisėtas sulaikymas, įskaitant paėmimą įkaitu;

f) bendrininkavimas ar dalyvavimas padarant arba pasikėsinimas padaryti kurį nors iš pirmiau išvardytų nusikaltimų.

6 straipsnis

Non bis in idem principas

Išduoti asmenį atsisakoma, jei prašomosios valstybės kompetentingos institucijos jau priėmė galutinį sprendimą prašomo išduoti asmens atžvilgiu dėl to paties nusikaltimo ar nusikaltimų, dėl kurių prašoma ekstradicijos.

7 straipsnis

Senatis

Išduoti asmenį atsisakoma, kai pagal prašančiosios valstybės teisę prašomas išduoti asmuo dėl senaties nebegali būti patrauktas baudžiamojon atsakomybėn ar nebegali vykdyti bausmės.

8 straipsnis

Mirties bausmė

Jei pagal prašančiosios valstybės teisę prašomas išduoti asmuo baudžiamas mirties bausme už nusikaltimą, dėl kurio prašoma jį (ją) išduoti, o už panašų nusikaltimą mirties bausme pagal prašomosios valstybės teisę nebaudžiama, ekstradicijos prašymas gali būti atmestas, nebent prašančioji valstybė suteiktų prašomajai valstybei reikiamą garantiją, kad mirties bausmė nebus vykdoma.

9 straipsnis

Ekstradicija ir baudžiamasis persekiojimas

1. Prašomoji valstybė gali atsisakyti vykdyti ekstradiciją, jei prašomas išduoti asmuo gali būti teisiamas už nusikaltimą, dėl kurio prašoma išduoti, tos valstybės teismuose.

2. Kai prašomoji valstybė atsisako patenkinti ekstradicijos prašymą dėl šio straipsnio 1 dalyje nurodytos priežasties, prašomoji valstybė perduoda bylą savo kompetentingoms institucijoms, kad šios svarstytų dėl baudžiamojo persekiojimo pradėjimo. Minėtos institucijos priima sprendimą tokia pat tvarka, kuri pagal tos valstybės teisę būtų taikoma ir bet kurio kito sunkaus nusikaltimo atveju.

3. Jei prašomosios valstybės kompetentingos institucijos nusprendžia nevykdyti prašomo išduoti asmens baudžiamojo persekiojimo dėl veikų, dėl kurių prašoma vykdyti ekstradiciją, arba nusprendžia nutraukti bet kokią prieš prašomą išduoti asmenį dėl minėtų veikų pradėtą baudžiamąjį procesą, ekstradicijos prašymas svarstomas iš naujo vadovaujantis šia Sutartimi.

10 straipsnis

Kariniai nusikaltimai

Ekstradicijos prašymas netenkinamas, jei nusikaltimas, dėl kurio prašoma vykdyti ekstradiciją, yra karo nusikaltimas, kuris pagal bendrąją baudžiamąją teisę nelaikomas nusikaltimu.

11 straipsnis

Ekstradicijos atidėjimas

Kai prašomam išduoti asmeniui iškelta baudžiamoji byla arba jis atlieka bausmę prašomojoje valstybėje dėl kito, nei to, dėl kurio prašoma asmenį išduoti, nusikaltimo, prašomoji valstybė, vadovaudamasi savo teisės aktais, gali perduoti prašomą išduoti asmenį ar atidėti jo perdavimą, iki teisminis procesas bus baigtas arba iki visa jam paskirta bausmė ar bet kuri jos dalis bus atlikta. Prašomoji valstybė informuoja prašančiąją valstybę apie bet kokią atidėjimą.

12 straipsnis
Ekstradicijos tvarka ir būtini dokumentai

1. Vadovaujantis šios Sutarties nuostatomis, ekstradicijos prašymas pateikiamas diplomatiniais kanalais.

2. Prie prašymo pridedama:

a) kuo tikslesnis prašomo išduoti asmens apibūdinimas kartu su bet kokia kita informacija, kuri padėtų nustatyti to asmens tapatybę, pilietybę ir gyvenamąją vietą;

b) nusikaltimo, dėl kurio prašoma asmenį išduoti, faktų išdėstymas ir

c) atitinkamo teisės akto (jei toks aktas yra) tekstas:

i) kuriame apibūdinamas tas nusikaltimas ir

ii) kuriame nurodoma didžiausia paskirtina bausmė už tą nusikaltimą.

3. Jei prašymas susijęs su įtariamu ar kaltinamu asmeniu, prie prašymo taip pat turi būti pridedami teisėjo, magistratų teismo teisėjo, teismo ar kitos kompetentingos institucijos prašančiosios valstybės teritorijoje išduotas suėmimo orderis ir tokie įrodymai, kurie suteiktų pagrindą, vadovaujantis prašomosios valstybės teise, perduoti kaltinamojo bylą svarstyti teismui, jei nusikaltimas būtų buvęs padarytas prašomosios valstybės teritorijoje, įskaitant įrodymus, patvirtinančius, kad prašomas perduoti asmuo yra asmuo, dėl kurio išduotas suėmimo orderis.

4. Jei prašymas susijęs su asmeniu, kuris jau nuteistas ir kuriam paskelbtas nuosprendis, prie prašymo taip pat pridedama:

- a) patvirtinta apkaltinamojo nuosprendžio kopija;
- b) informacija, patvirtinanti, kad prašomas išduoti asmuo yra asmuo, dėl kurio priimtas apkaltinamasis nuosprendis;
- c) pažyma, patvirtinanti, kad apkaltinamasis nuosprendis ar bausmė nebegali būti skundžiami, ir nurodanti, kokia bausmės dalis jau atlikta;
- d) jei asmuo nuteistas jam nedalyvaujant, būtina pateikti šio straipsnio 3 dalyje nurodytus dokumentus;
- e) jei asmuo buvo teisiamas jam nedalyvaujant, galimybė vykdyti ekstradiciją gali būti svarstoma atsižvelgiant į prašančiosios valstybės garantiją, kad prašančiojoje valstybėje bus sudaryta galimybė iš naujo nagrinėti to asmens bylą ir užtikrinta tam asmeniui galimybė dalyvauti procese.

5. Ekstradicijos prašymą pagrindžiantys dokumentai priimami ir laikomi įrodymais ekstradicijos procese, jei tie dokumentai patvirtinti kaip originalūs dokumentai ar patvirtintos jų kopijos. Dokumentų autentiškumą patvirtina oficialus teismo ar kompetentingos institucijos antspaudas.

13 straipsnis

Vertimas

Prašymas ir dokumentai, kurie bus teikiami, išverčiami į anglų kalbą.

14 straipsnis
Laikinas suėmimas

1. Ypatingos skubos atvejais prašančioji valstybė gali prašyti laikinai suimti prašomą išduoti asmenį, kol bus pateiktas ekstradicijos prašymas. Prašymas laikinai suimti gali būti perduodamas diplomatiniais kanalais arba per centrinės institucijas. Toks prašymas gali būti perduodamas ir naudojantis Tarptautinės kriminalinės policijos organizacijos (Interpolo) priemonėmis.

2. Prašymas laikinai suimti pateikiamas raštu jame nurodant:

- a) prašomo išduoti asmens aprašymą, įskaitant informaciją apie asmens pilietybę;
- b) informaciją apie prašomo išduoti asmens buvimo vietą;
- c) trumpą bylos faktų, įskaitant nusikaltimo padarymo laiką ir vietą, išdėstymą;
- d) pažeistų teisės aktų apibūdinimą, pažymą apie prašomam išduoti asmeniui išduotą suėmimo orderį ar paskelbtą apkaltinamąjį nuosprendį;
- e) patvirtinimą, kad bus pateiktas prašomo išduoti asmens ekstradicijos prašymas.

3. Prašančiajai valstybei kuo skubiau pranešama apie jos pateikto prašymo laikinai suimti asmenį nagrinėjimo rezultatus ir priežastis, dėl kurių tas prašymas negali būti tenkinamas.

4. Suimtas asmuo gali būti paleistas, jei prašančioji valstybė per 60 (šešiasdešimt) dienų nuo suėmimo dienos nepateikia prašomajai valstybei ekstradicijos prašymo kartu su 12 straipsnyje išvardytais dokumentais.

15 straipsnis
Specialioji taisyklė

1. Pagal šią Sutartį išduotas asmuo negali būti sulaikomas, teisiamas ar baudžiamas prašančiojoje valstybėje, išskyrus atvejus, kai tai susiję su:

a) nusikaltimu, dėl kurio asmuo buvo išduotas, ar tais pačiais faktais pagrįstu kitaip kvalifikuotu nusikaltimu, dėl kurio asmuo buvo išduotas, jei tai nusikaltimas, dėl kurio išduodama, arba ne toks sunkus kartu padarytas nusikaltimas;

b) nusikaltimu, padarytu po asmens ekstradicijos;

c) nusikaltimu, dėl kurio jis (ji) buvo išduotas (-a), ar kitokiu nusikaltimu, dėl kurio jis (ji) galėjo būti nuteistas (-a) remiantis įrodytais faktais, panaudotais jo (jos) ekstradicijos prašymui pagrįsti, ar

d) nusikaltimu, dėl kurio prašomosios valstybės vykdančioji institucija sutinka, kad tas asmuo būtų sulaikytas, teisiamas ar baudžiamas už nusikaltimą. Pagal šį punktą:

i) prašomoji valstybė gali pareikalauti pateikti 12 straipsnyje išvardytus dokumentus;

ii) kol prašymas nagrinėjamas, prašančioji valstybė gali sulaikyti išduotą asmenį 90 dienų arba ilgesniam laikotarpiui, kurį nurodo prašomoji valstybė.

2. Pagal šią Sutartį išduotas asmuo negali būti išduodamas trečiajai valstybei dėl nusikaltimo, padaryto iki jo (jos) perdavimo, nebent perduodančioji valstybė tam pritaria.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatos netrukdo sulaikyti, teisti ar bausti išduotą asmenį ar jį išduoti trečiajai valstybei, jei:

a) tas asmuo po ekstradicijos išvyksta iš prašančiosios valstybės teritorijos ir savanoriškai į ją sugrįžta arba

b) tas asmuo neišvyksta iš prašančiosios valstybės teritorijos per 60 dienų nuo tos dienos, kai gali laisvai išvykti.

16 straipsnis

Papildomi įrodymai (informacija)

1. Jei prašomoji valstybė kuriame nors ekstradicijos proceso etape mano, kad ekstradicijos prašymui pagrįsti pateiktos informacijos nepakanka šiam prašymui vadovaujantis Sutartimi patenkinti, ta valstybė gali paprašyti per jos nustatytą pagrįstą laikotarpį pateikti papildomos informacijos.

2. Jei asmuo, kurį prašoma išduoti, yra sulaikytas ir pateiktos papildomos informacijos nepakanka vadovaujantis šia Sutartimi ar ji negaunama per nustatytą laiką, tas asmuo gali būti paleistas į laisvę. Toks paleidimas netrukdo prašančiajai valstybei pateikti naują to asmens ekstradicijos prašymą.

3. Kai asmuo paleidžiamas į laisvę vadovaujantis šio straipsnio 2 dalimi, prašomoji valstybė kuo skubiau apie tai praneša prašančiajai valstybei.

17 straipsnis

Ekstradicijos procedūrų atsisakymas

Jei prašomas išduoti asmuo sutinka būti perduotas prašančiajai valstybei, prašomoji valstybė, vadovaudamasi savo teisės aktais, gali kuo skubiau perduoti tą asmenį be tolesnių procedūrų.

18 straipsnis

Perdavimas

1. Priėmus sprendimą dėl ekstradicijos prašymo, prašomoji valstybė kuo skubiau apie jį praneša diplomatiniais kanalais prašančiosios valstybės centrinei institucijai. Jei visiškai ar iš dalies atsisakoma patenkinti ekstradicijos prašymą, nurodomos atsisakymo priežastys.

2. Prašomoji valstybė perduoda prašomą išduoti asmenį prašančiosios valstybės kompetentingai institucijai abiem Susitariančiosioms Valstybėms priimtinoje vietoje prašomosios valstybės teritorijoje.

3. Prašančioji valstybė išveža prašomą išduoti asmenį iš prašomosios valstybės teritorijos per pagrįstą prašomosios valstybės nustatytą laikotarpį ir, jei prašomas išduoti asmuo per tą laikotarpį neišvežamas, prašomoji valstybė gali tą asmenį paleisti į laisvę ir atmesti ekstradicijos prašymą dėl to paties nusikaltimo.

19 straipsnis

Kelių valstybių pateikti prašymai išduoti ar perduoti

Jei prašomoji valstybė prašymus išduoti ar perduoti tą patį asmenį už tą patį ar kitus nusikaltimus gauna iš prašančiosios valstybės ir kurios nors kitos valstybės (-ių), prašomosios valstybės vykdančioji institucija sprendžia, kuriai valstybei tą asmenį perduoti. Priimdama sprendimą prašomoji valstybė atsižvelgia į visas aplinkybes, visų pirma į nusikaltimo sunkumą ir jo padarymo vietą, prašymų gavimo datas, galimybę pakartotinai išduoti tą asmenį ir į tai, ar prašymas susijęs su baudžiamuoju persekiojimu ar laisvės atėmimo baudmės vykdymu.

20 straipsnis

Turto areštas ir perdavimas

1. Prašomoji valstybė, kiek tai leidžiama pagal jos teisės aktus, gali areštuoti ir perduoti prašančiajai valstybei visus daiktus, dokumentus ir įrodymus, susijusius su nusikaltimu, dėl kurio sutinkama išduoti.

2. Šio straipsnio 1 dalyje išvardyti daiktai perduodami net ir tada, kai ekstradicija, dėl kurios susitarta, negali būti įvykdyta dėl to, kad prašomas išduoti asmuo miršta, dingsta ar pabėga. Be to, prašomoji valstybė gali atidėti nurodytų daiktų perdavimą, jei jų prašomojoje valstybėje reikia kaip įrodymų.

3. Bet kokie taip perduoti daiktai kuo skubiau nemokamai grąžinami prašomajai valstybei, jei to reikalaujama pagal prašomosios valstybės su trečiųjų šalių teisių apsauga susijusią teisę.

21 straipsnis

Tranzitas

1. Kiekviena Susitariančioji Valstybė, vadovaudamasi savo teisės aktais, gali leisti vežti per savo teritoriją asmenį, trečiosios valstybės perduodamą kitai Susitariančiajai Valstybei. Tranzito prašymas perduodamas diplomatiniais kanalais arba per centrines institucijas. Toks prašymas gali būti perduotas naudojantis Interpolo priemonėmis. Tranzito prašyme pateikiamas asmens, kuris bus vežamas, aprašymas ir trumpas bylos faktų išdėstymas. Vežamo asmens laisvė vežant jį tranzitu gali būti suvaržoma.

2. Jokio leidimo nereikia, kai naudojamos oro transportu ir kitos Susitariančiosios Valstybės teritorijoje nusileisti nenumatoma. Jei vis dėlto nenumatyta nusileidžiama kitos Susitariančiosios Valstybės teritorijoje, ši valstybė gali pareikalauti pateikti tranzito prašymą, kaip nurodyta šio straipsnio 1 dalyje. Tokiu atveju Susitariančioji Valstybė sulaiko

pervežamą asmenį, kol gaunamas tranzito prašymas; tranzitas tęsiamas, jei tranzito prašymas gaunamas per keturias darbo dienas nuo nenumatyto nusileidimo.

22 straipsnis

Su ekstradicija susijusi savitarpio teisinė pagalba

Kiekviena Susitariančioji Valstybė, kiek tai leidžiama pagal jos teisės nuostatas, teikia kitai Susitariančiajai Valstybei kuo didesnę savitarpio pagalbą baudžiamosiose bylose, susijusiose su nusikaltimais, dėl kurių pateiktas ekstradicijos prašymas.

23 straipsnis

Atstovavimas ir išlaidos

1. Prašomoji valstybė padengia savo teritorijoje patirtas su ekstradicijos prašymu susijusias išlaidas.
2. Prašomoji valstybė imasi visų priemonių atstovauti prašančiajai valstybei visuose su ekstradicijos prašymu susijusiuose procesuose.

24 straipsnis

Centrinės institucijos

1. Pagal šią Sutartį Susitariančiosios Valstybės susižino per centrinės institucijas. Centrinės institucijos Lietuvos Respublikoje yra Teisingumo ministerija ir Generalinė prokuratūra, o centrinė institucija Indijos Respublikoje – Išorinių reikalų ministerija.
2. Susitariančiosios Valstybės diplomatiniais kanalais nedelsdamos perduoda viena kitai centrinių institucijų kontaktinius duomenis ir informuoja apie bet koki jų pasikeitimą.

25 straipsnis

Įsipareigojimai pagal tarptautines konvencijas ar sutartis

Ši Sutartis nekeičia Susitariančiųjų Valstybių teisių ir įsipareigojimų, kylančių iš tarptautinių konvencijų ar sutarčių, kurių šalys jos yra.

26 straipsnis

Ginčų sprendimas

Visi Susitariančiųjų Valstybių ginčai dėl šios Sutarties taikymo ar aiškinimo sprendžiami rengiant konsultacijas ir (arba) derybas.

27 straipsnis

Sutarties įsigaliojimas ir nutraukimas

1. Ši Sutartis turi būti ratifikuojama. Ratifikavimo dokumentais pasikeičiama kuo skubiau. Sutartis įsigalioja pasikeitimo jos ratifikavimo dokumentais dieną ir galioja neribotą laiką.

2. Sutartis gali būti keičiama Susitariančiosioms Valstybėms tarpusavyje susitarus. Pakeitimai įforminami protokolu. Protokolas įsigalioja šio straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka.

3. Kiekviena Susitariančioji Valstybė gali bet kada nutraukti šią Sutartį, diplomatiniais kanalais raštu pranešdama apie tai kitai Susitariančiajai Valstybei. Nutraukimas įsigalioja praėjus šešioms (6) mėnesiams nuo šio pranešimo dienos.

Tai patvirtindami, toliau nurodyti tinkamai savo Vyriausybių įgalioti asmenys pasirašė šią Sutartį.

Pasirašyta 2017 m. spalio 9 d. Naujajame Delyje dviem originaliais egzemplioriais lietuvių, hindi ir anglų kalbomis. Visi tekstai yra autentiški; kilus nesutarimų dėl šios Sutarties aiškinimo, vadovaujamosi tekstu anglų kalba.

Lietuvos Respublikos vardu

J. E. Linas Linkevičius
Užsienio reikalų ministras

Indijos Respublikos vardu

J. E. Sushma Swaraj
Išorinių reikalų ministrė